

„Elveszett” egy meleg vizű kút

Tapasztalati tények mutatják, hogy Szegeden jelentős forróvíz-készletek vannak. A geotermikus energia kísérleti jellegű hasznosítása az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság messzemenő segítségével megkezdődött. Az újszegedi ligetben korábban fúrt egyetlen kút vize — amint erről lapunkban beszámoltunk — az Ogyesszalakótelep 624 lakását már fűti. Az újabb kutak feltárásával, illetve üzembeállításával — a terv szerint — a geotermikus energia kiterjedten biztosítja az ipari és a háztartási melegvizet.

Csak múltak az évek

A város vezetése az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottsággal közösen, szintén országos jelentőségű kísérletként, hévíz-közműrendszert is megvalósít. Ennek egységként tarták fel még 1963-ban a szegedi textilművek beruházásaként és a gyár területén a 2 ezer méter mélységű kút, 4 millió 436 ezer 852 forint költséggel. A textilműveket, a Könyvnyomtatásügyi Minisztériumot, továbbá a városi tanácsot és az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottságot az a cél vezette, hogy a hévízzel biztosítsák az üzem hőellátását, melegvíz-szükségletét.

— Az évek teltek — állapította meg Móczán Lajos, a textilművek igazgatója —, a kút azonban kihasználatlan áll mind a mai napig. Kérem, ez nem rajtunk múlott, s talán legjobban bennünket bánt ez a helyzet.

Elsikkadt a lényeg

Mi hát az ok? Az érdeklőknek és illetékeseknek fokról fokra követe a kút ügyét, azt kell megállapítani: a geotermikus energia hasznosítása több szerv változó és egymásnak ellentmondó elgondolása miatt maradt el. Közvetített a csurgalek-víz elvezetésének problémája is, mert — indokoltan — nagy körültekintésre van itt szükség, hiszen a súlyos gyermekbaleset így is bekövetkezett az újszegedi kút megnyitása után.

A városi tanács építési és közlekedési osztályát, amely a hévíz-közmű koncepciójért felelős, „elragadta” a többféle elgondolás, s közben elsikkadt a lényeg.

A vívizsgálathoz megnyitják a textilművek kútját

A hasznosítást gyorsítani kell!

Az elgondolások kétségtelenül jószándékúak voltak, bizonyos határig érhetőek is, mert teljesen új dologról, úttörő munkáról volt szó. De a szükséges döntés alaptalanul sokáig váratott magára, s így az egyhelyben topogás következménye súlyos hibák, a kút hasznosításának elmaradását hozta magával.

Tények

Nem lehet vitás, hogy a textilművek kútjának üzemeltetését, annak körülményeit, beleegyezve a komplex termálvíz-közmű elgondolásba, hosszú hónapokkal ez előtt is el kellett és el lehetett volna dönteni. Annál is inkább, mert a textilművek ezáltal egy évben is hatalmas mennyiségű szemet takaríthatott volna meg. Találék példálul — amint Móczán Lajos közölte — legkevesebb 5 ezer tonna szemet tüzeltek el.

A másik: milliókat fektetünk be azért, hogy legyen új kút, de a beruházás megkezdését, majd nagy gazdaságosságát a „koncepcióhiány” viszonylag hosszabb időre befagyasztotta.

Biztató lépések

A kút ügyében most előrelépés van, miután hasznosításának szűkebb és tágabb elvi körülménye, egyebek között a csurgalek-víz elvezetésének kérdése is végre tisztázódott. A textilművek megépített, a gyártól a Cserepes sori gödörökig a zárt szelvényű vezetékét. Ezután megnyitják a kút, hogy a víz tulajdonságairól, mennyiségéről, adatokait szerezhessek.

A hetekig tartó vizsgálat után lezárják a kút, s a textilművek gondoskodik a kút gyári hasznosítási terve elkészítéséről. A Cserepes sortól azután a „fáradt víz” a Szívárvány utcán, a Bánomkert soron át jut majd a Tiszába. Ha a kút teljesítő-képessége több lesz a gyári szükségletnél, akkor ezt és az úgyszólván szekunder vizet más területen is az ember javára fordítják. Több más vállalat együttes anyagi

segítségével, koordinált beruházásával a gyári kút felhasználása bő vízhozam esetén kiterjeszhető, s ezt az alkalmat nem is mulasztja el a városi tanács.

A vívizsgálat után azonnal következnie kell a hasznosítás konkrét kidolgozásának, majd a megvalósításnak. Elengedhetetlen, hogy mind gyári, mind komplex vetületben a lehető leggyorsabban haladjon a tervezés és a megvalósítás valamennyi fázisa.

Az elszalasztott évek után most már késlekedni nem szabad! Ha az idén nem is, de jövőre feltétlenül rendelkezésük megfelelően hőenergiát kell adnia a kútnak.

Morvay Sándor

Filatelisták tájértekezlete

Jelentős eseményre készülnek a Csongrád megyei filatelisták. A Magyar Bélyeggyűjtők Országos Szövetsége elnökségének, valamint a Szegedi Bélyeggyűjtő Kör vezetőségének közös rendezésében holnap, március 14-én, délelőtt fél tízkor Szegeden a Postás Művelődési Otthon nagytermében (József Attila sugárút 43.) tartják a megyei filatelisták tájértekezletét. Az értekezleten részt vesz Kossa István, az MSZMP Központi Bizottságának tagja, a MABEOSZ elnöke is. Napirenden szerepel a bélyeggyűjtéssel kapcsolatos országos és megyei helyzetéről, valamint az aktuális feladatokról szóló tájékoztató. Előadó: dr. Steiner László, a MABEOSZ főtitkára.

A tanácskozás után levetik a 1961-es évi budapesti bélyeg-világkiállításról készített filmet. A vezetőség érdeklődőket is szívesen lát.

A postán vett családi ház

Üllési agronómus nyerte a Szerencse-sorsjáték főnyereményét

Mikor Karasz István, az üllési Árpád Tsz agronómus-a megnézte az újságban a Magyar Újságírók Országos Szövetsége által rendezett Szerencse-sorsjáték nyertesait, alig hitt a szemének. Szinte képtelenségnek tartotta, hogy egy összkomfortos, teljesen berendezett, kertes családi házat, gépkocsival, garázzsal együtt tart a kezében, összesen 350 ezer forint értékben. Már 39 éves, éppen esküvőre készül, s szerencséséjét menyasszonya hozta neki. Ugyanis a nyertes Szerencse-sorsjegyet menyasszonya a ruszai postahivatalban vásárolta, s megajándékozta vele vőlegényét. Mit is kérdezhet ilyenkor az újságíró?

Milyen lesz az új ház és hol építik fel?

Párnapos még az öröm, de már kész van a tervekkel.

— Üllésen építjük és pontosan olyan lesz, mint a leendő szomszédomé, a közleges állatorvosé: magasföldszintes, háromszobás, alatta garázs és alagsori nyári lakás. Már a községi tanács is megígérte; segít a portavá-

sárlásban, hogy mielőbb lebonyolíthassuk. Készen van már a költségvetés is. A 350 ezer forintból 220 ezer forint megy az építkezésre, 80 ezer forint kerül lakberendezésre, 50 ezer forintból pedig megjön az új garázsba az új típusú 601-es Trabant gépkocsi.

— A legjobbkor jött ez nekem — mondta. Nemesak azért, mert most készülök családot alapítani, hanem azért is, mert átmenetileg 300 forintos albérlésben lakom, s a tervek szerint szolgálati lakást csak jövőre tudott volna építeni a termelőszövetkezetünk.

A szerencsés agronómus az összkomfortos berendezett családi házról, gépkocsiról szóló nyertes szelvényt már letétbe helyezte a Magyar Újságírók Országos Szövetségénél. S most készül az ünnepélyes nyereményátvételre, mely tíz nap múlva lesz Budapesten a Magyar Sajtó Házában. Nyilvánosan veszi át a sokatértő csekkfüzetet. Addig is azonban vállalkozót keres az építkezésre.

Cs. J.

Pályázati felhívás

a Marxizmus—Leninizmus Esti Egyetemre

A Magyar Szocialista Munkáspárt Csongrád megyei bizottsága az 1965—1966-os tanévre felvételi pályázatot hirdet a Marxizmus—Leninizmus Esti Egyetem hároméves általános tagozatára, kétéves szakosított tagozatára.

HÁROMÉVES ÁLTALÁNOS TAGOZAT

A hallgatók az első tanévben filozófiát, a másodikban politikai gazdaságtant, a harmadikban a magyar és a nemzetközi munkásmozgalom történetét tanulják. Félévenként vizsgáznak és a tagozat elvégzéséről az 1088/1957. sz. kormányrendelet értelmében végbizonyítványt kapnak. A tagozatra való jelentkezés feltétele: egyetemi, főiskolai vagy középiskolai, marxizmus—leninizmus esti középiskolai végzettség. Jelentkezni lehet a szegedi, a hódmezővásárhelyi, a mákói és a szentesi tagozatokra.

KÉTÉVES SZAKOSÍTOTT TAGOZAT

A tagozat elméleti továbbképzést, felsőfokú ismereteket nyújt a következő szabadon választható szakokon:

Filozófia, politikai gazdaságtan, nemzetközi és magyar munkásmozgalom története.

A tagozatra azok jelentkezhetnek, akik egyetemi, főiskolai végzettséggel rendelkeznek, vagy a Marxizmus—Leninizmus Esti Egyetem hároméves általános tagozatát sikeresen elvégezték, illetve azzal egyenértékű, a választott szaknak megfelelő előképzettségük van. A jelentkezők felvételi vizsgát tesznek.

A tagozat hallgatói eredményes osztályvizsgák után a marxizmus mindhárom ágából államvizsgát tehetnek és a 17/1963. VII. 7. 2. sz. kormányrendelet értelmében főiskolai oklevelet nyerhetnek. Szakosított tagozat csak a központi esti egyetemen, Szegeden működik.

ÁLTALÁNOS TUDNIVALÓK

A jelentkezők minden tagozaton felvételi vizsgát tesznek. A hároméves tagozaton a marxizmus általános kérdéseiből, a szakosított tagozaton a választott szaknak megfelelő hároméves tagozati tananyagból. A tanév minden tagozaton szeptember 1-től június 30-ig tart.

A hároméves általános és a kétéves szakosított tagozaton hetenként egyszer meghatározott napon délután 3—6-ig kötelező előadás, illetve osztályfoglalkozás van. A tandíj egy tanévre 170 forint, mely két részletben fizethető. A felvételi vizsgák ideje: 1965. május 3-tól 24-ig. Aki a felvételi vizsgán nem felel meg, vagy egyidejűleg más egyetemre, tanfolyamra is jelentkezett, az egyetemre nem nyerhet felvételt.

Valamennyi tagozatra pártönkívüliek is kérhetik felvételüket.

A pályázatot a munkahely szerint illetékes városi, járási pártbizottságra kell beküldeni 1965. április 10-ig. Ugyanitt szerezhetők be a jelentkezéshez szükséges kérdőívek. A jelentkezők itt a felvételi vizsgával kapcsolatos felvilágosítást is megkapják.

A pályázathoz orvosi igazolást kell csatolni.

MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT CSONGRÁD MEGYEI BIZOTTSÁGA

Szegeden sorsolták a lottót

A nyerőszámok: 15, 43, 62, 66, 70

(Liebmann B. felv.)

Kóbori Kovács Sándor megforgatja a szerencsekereket. Fejér László ellenőrzi, jól keverednek-e a számok

Szegeden tegnap délelőtt, aki belépett a színházba, egy-egy számot kapott. Szerencseszámot.

A „szertartás” váratott magára. Több mint egyórás műsorral csigázta fel az érdeklődést a Sportfogadási és Lottó Igazgatóság. Az OKISZ rendezésében a Szegedi Női Ruházati Ktsz és a Szegedi Férfiszabó Ktsz mutatta be legújabb tavaszi és nyári kreációit. A műsorban Záray Márta és Vámosi János énekelt, s Hajdú Júlia kisegítője is szórakoztatta az érdeklődő szerencsevágyókat. Tíz óra körül elcsendesedett a színházterem.

Fejér László, a Sportfogadási és Lottó Igazgatóság munkatársa, a zsűri elnöke kiemelt a kisebbik kerékből öt számot. A számok tulajdonosait szidhatják, vagy dicserhetik a lottózók, hiszen

rájuk várt a feladat, hogy a heti nyerőszámokat kihúzzák.

Aczél Irén nyugdíjas, Kopasz Istvánné gyári munkára. Több mint egyórás műsorral csigázta fel az érdeklődést a Sportfogadási és Lottó Igazgatóság. Az OKISZ rendezésében a Szegedi Női Ruházati Ktsz és a Szegedi Férfiszabó Ktsz mutatta be legújabb tavaszi és nyári kreációit. A műsorban Záray Márta és Vámosi János énekelt, s Hajdú Júlia kisegítője is szórakoztatta az érdeklődő szerencsevágyókat. Tíz óra körül elcsendesedett a színházterem.

A Sportfogadási és Lottó Igazgatóság közlése szerint a lottó 11. játékheti szelvényeinek értékelése közben pénteken délután telitalálatos eredmény akadt. A sokatértő 7063 000 számú szelvényt a pécsi totó-lottó körzeti iroda értékelő fedezték fel. A szelvények értékelése még tart, s így szombaton derül ki, hogy mit fizet az idei második telitalálat.

Bernula Mihály:

Szökevények

Elindultam. Nem akartam vitaközni. Teljesen mindegy volt megünn, vagy állunk. A Mercedes lassan gurult a kerékvágásos úton. Nemsokára láttuk az erdő szélét. Egy kis térség következett. Rét és víztócsák álltak rajta. A rét végiben falu. A fehér házakra rásütött a délutáni nap. Vöröses volt a fénye, mint a kialvó tűz. Egy öregember állt az utcán kopott kecskekucsmával a fején, foltos bekecsben, a szájában hosszúszerű pipa. Megálltam mellette. Kinyitottam az ajtót, hogy megkérdezzem hol vagyunk, de az öreg megelőzött.

— Hová mennek?
— Csak megyünk.
— Nem nagyon mehetnek. Itt a folyó.

Akkor jutott eszünkbe, hogy Mura-közben vagyunk, s a folyó a jugszláv határ. Kiszálltunk a kocsiból, körülnéztünk az öreget. Vigkedélyű embernek látszott és szidta a németeket.
— Erre is voltak? — kérdeztem.
— Nem! Erre nem járt senki.
Szemünk egymásra csillant, pedig tudhattuk volna. Húsz-huszonöt szegényes házból állt a falu, s közvetlen a folyó mellett. Ki jönne ilyen helyre. Az éjszakát ott töltöttük. Az öreg pokrócokat adott, s egy szőnyeg szőnyegre állt el bennünk. Legyen nyugodtan, ő majd örökös. Jót aludtunk. A másnap azonban nehezen telt el. Fontolgattuk, hogyan jutunk ki a szigetről. De nem állapodtunk meg semmiben. Tudtuk, hogy veszélyes a helyzet. Nem siettünk. Csak András akart menni mindenáron.
— Begyulladtatok — gúnyolódott.

Mondtuk neki, hogy két-három napig ott kell maradnunk, különben még a saját zászlóaljunk embereivel is találkozhatunk.

— No és?
— Mi az, hogy no és?
— Van puskánk meg pisztolyunk. András újabb oldaláról kezdtek megismerni. Amióta megszöktünk, mindent puskával meg pisztollyal akart elintézni.
— Örültség. Feleslegesen nem lövöldöznék — intette le Rézso.
— Dehogy örültség!
— Ugyan.

Döntöttünk. Három nap múlva éjszaka indulunk el. Addigra tiszta lesz a környék, vagy lesz, ahogy lesz.

A három nap nagyon unalmas volt. Kárttyáztunk, meg ittunk. A katonaholmik egy részét becsereztük civilruhára. Rézsonak fél zsák cigarettája volt, nagy részét elosztogatta, az emberek csókolgatták érte. Harmadik napon a Mercedes est is odaadtuk egy bányásznak — ingyen. Azt sem tudta, hová legyen örömeben. Minden ruháját odahozta, de nem kellett. Csak ennivalót raktunk zsákjainkba. Távozásunkról senki nem tudott. Este nyolc óra körül hagytuk el a falut. Sötét dombok között botorkáltunk. A völgyek mintha kísérteties titokkal lettek volna teli. Szürkés köd szállt köröskörül, hosszú sávokban. A világ lecsendesedett körülöttünk. Nem tudtuk mi történt. Azon a napon nem hallottunk ágyúszót, repülőgépek sem szálltak fölöttünk. Komor felhők feküdtek a tájra. Mentünk egymás után, hangtalanul, gondolatokba merülve. Most már félelem is volt bennünk. Azt sem tudtuk, hol vagyunk. Egy irányító volt nálunk, az mutatta az utat. Erdőbe kerülünk. András ment elől. Egyszer csak megállt. Zsákjából kivette a kulcsát.

— Igynk — mondta.
Ittunk mindnyájan. A hűvös éjszakában jólesett a bor. Meg is ittuk, de beszélni nem volt kedvünk.

Rézso elindult. Pár lépés után megnézte az irányítót. Szemerkélni kezdett az eső. De mi csak mentünk. Fél óra múlva elértük a falut, azt a helyet, ahol három hétig rostokoltunk. Ez a sziget sarka, a falu végén a Dráva hídja. Már éjfél felé járt az idő, de a falu nem volt csendes. Autók, motorok berregtek az utcákon. Emberek suttogtak a kapuk mögött. Egy pajtában szénán ülve tanakodtunk. Lukács azt mondta, feküdjünk le. Aludjunk. Majd csak lesz valami.

— Nem! — ellenkezett Rézso — Az éjszaka át kell menni a hídon. Aztán alhatunk akár két napig is.

Tudtuk, hogy a hidat őrzik. Az átmenő katonákat igazoltatják, de más megoldás nem volt. András felállt.

— Ne pofázzunk annyit, menjünk!
— Lassabban öregem.
— Elő a pisztolyokat és menjünk.
— Nem kell a pisztoly. Öltözzünk bőrruhába.

Ez jó ötlet volt. A bőrruhában egyáltalán nem voltunk szökevények. Kimentünk az utcára. Nekem szép barna hosszú bőrkabátom volt, mint a tiszteknek. Még az éjszaka sötétjében is csillogott. Felhajtottam a gallérját. Sópakmon fehérlett a csikszeredaj hegyi híradók jelvénye, a havasi gopár. A sor élére álltam és elindultunk. Aki látott, tiszt vezetett járőrnek nézett bennünket. A macskaköves úton élesen kopogott bakancsunk, de a szívünk is táncolt, vajon mi lesz, sikerül-e átmenünk. A hídhoz közeledtünk. Két katona állt őrt. Egyik az egyik, másik a másik oldalon. Sátorlap volt rajtuk. A parancsok a híd közepén sétált. Amikor meglátott, jött elébünk.

(Folytatása következik.)